

Lawrence Weiner, pare de l'art conceptual, inaugura escultura a Barcelona

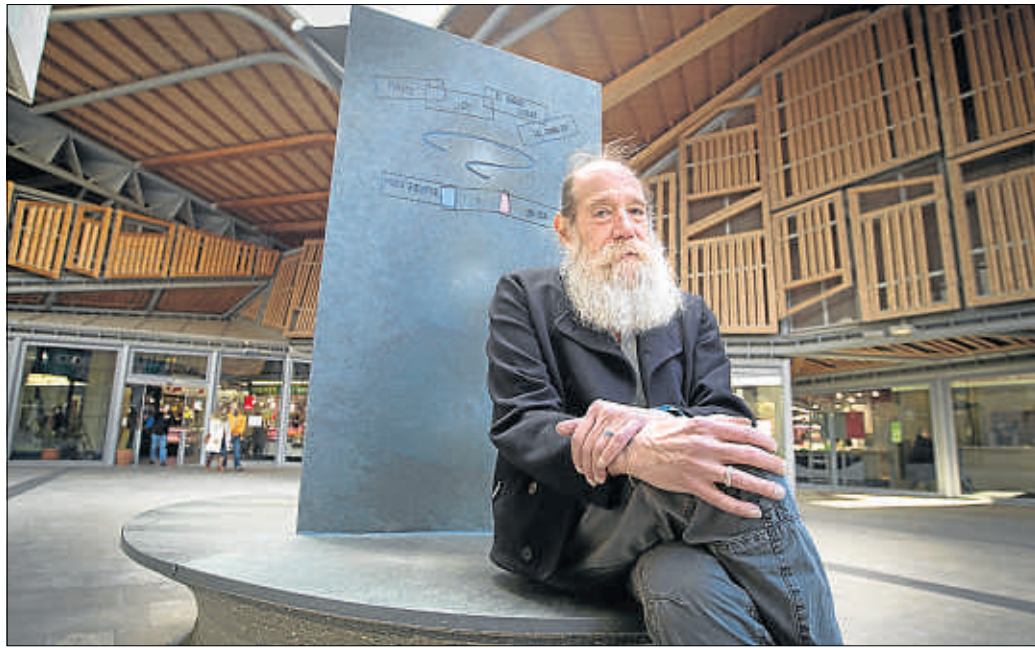
VICTOR-M. AMELA

IMA SANCHIS

LLUÍS AMIGUÉ

Tinc 71 anys: vam lluitar contra la discriminació pels drets civils. Avui només lluiten els rics pel dret a ser-ho més. Vaig néixer al Bronx, però vaig tenir una escola pública excel·lent. Cap píxel no mana sobre cap altre, però formen la imatge. Col·laboro amb la Fundació Art Aids

“Si m’entengués a mi mateix, no necessitaria l’art”

ANA JIMÉNEZ

Encara pensa que l'explosió d'una bomba és escultura?

No era una bomba. Era dinamita. Una bomba és terrorisme; la dinamita pot ser una forma d'art, perquè, manipulada amb precisió, és capaç de crear formes i buit.

Es va jugar la vida per l'art.

Jo no seria tan pretensions. En una de les feines de peó havia aconseguit llicència per comprar dinamita. I la vaig utilitzar.

I l'hi van deixar fer servir artísticament?

Vaig trigar una pila d'anys per arribar a la conclusió que podia servir per a l'art. La policia no compartia el concepte, i el meu grup i jo vam acabar davant el jutge del comtat.

Els va creure?

Al cap de cinc minuts, el pobre jutge va veure que no érem terroristes sinó una colla de *beatniks* guillats, i va buscar la manera de perdre'ns de vista. Ens va posar una multa, però ens vam declarar insolvents.

I els va ficar a la presó?

Nosaltres estàvem encantats, però el jutge l'últim que volia era que ens quedéssim rondant pel comtat, i per tant es va adreçar a mi en un to paternal i em va demanar sis-

plau que toqués el dos amb la dinamita.

Com va aprendre a fer-la servir?

Em vaig comprar un manual d'explosius. Vostè també en podria aprendre. Tothom pot aprendre a fer de tot si s'ho proposa.

I vostè sempre ha tingut un peu a l'obra, a la mina, al port...

Com tothom. Només un deu per cent dels americans es pot permetre viure sense treballar. Els meus pares eren obrers al South Bronx, excepte durant la guerra, que el meu pare va ser soldat al Pacífic.

Però, a més, va voler ser artista.

Primer vaig ser activista pels drets contra la discriminació racial i de les dones.

Van fer una bona feina.

I a més treballava al moll, embarcat en un petrolier... Als 16 anys ja era cambrer de nit. D'aquesta manera, als bars del Soho vaig conèixer artistes i vaig voler ser-ne un més.

Els seus pares el van ajudar?

Quan l'hi vaig dir a ma mare, va plorar: “Li trencaràs el cor al teu pare... Artista! Això és per a dones i per a rics!”. I l'encertava.

...!

Només els rics decideixen l'art als consells dels museus: què val i què no val. Ells i els qui treballen per a ells. La resta dels ameri-

Per la dignitat

Weiner porta barba de profeta i té una veu campanuda per arrodonir frases de pes que fan pesigolles a les neurones. I quan evoca el seu passat d'estibador se sent “il·luminat pels llums dels v aixells que travessen la nit”. Quan la seva mare va saber que en Lawrence volia ser artista, li va dir: “Això és de rics i de dones”. Es va equivocar, perquè el seu fill ha estat pobre i artista, però també un orgullós cambrer, peó o estibador. Fins que va exposar als grans museus. Això sí, el pare de l'art conceptual és incapaç d'una frase sense sentit. I assenyala la seva escultura amb monòlit per les víctimes de la sida: “Si pots donar dignitat a una pedra també n'hi pots donar a una persona”.

cans no poden arribar a tenir criteri perquè no es poden pagar la universitat.

I l'enorme classe mitjana?

En realitat només és un deu per cent. Els altres es limiten a sobreviure com poden.

Què és, ser artista?

Jo sóc bo per definir les relacions entre un tros de plàstic i un altre de fusta. I en veure-les a l'obra, potser algú pot entendre el seu propi lloc al món.

Quin és el seu?

Si jo m'entengués del tot a mi mateix, no necessitaria l'art.

Doncs ha tingut retrospectiva al Whitney i a grans museus dels EUA.

Al Whitney em van demanar que pengés explicacions de les obres, perquè la gent no les entendria. M'hi vaig negar. L'art s'explica a si mateix. Carai! No sé si ho van entendre o no, però en van venir a mils.

Enhorabona.

Jo no explico res; ho ensenyo. Val més dir una cosa fent-la que no pas explicant-la.

Com en va aprendre?

El Bronx no era un barri fàcil, però McCarthy va castigar els intel·lectuals progressistes de la universitat i ens els va enviar a les escoles públiques dels barris: professors magnífics!

I de franc.

De franc, res de res. Pagàvem impostos. A més a Nova York es parlaven 20 idiomes i podies discutir de filosofia amb els jesuïtes i els budistes en un mateix carrer. Així vaig aprendre que ètica i estètica és el mateix.

Demostri-ho.

Miri la meua obra sobre la sida per a Art Aids al mercat de Santa Caterina.

Només és una pedra.

Si pots donar dignitat a una pedra, també en pots donar a un ésser humà. Entre ètica i estètica, l'error és pensar que si la teua mare és bonica i és bona, els que no són com ella són lletjos i dolents.

Una cosa bonica ho és arreu del món?

L'art pot demostrar precisament que la bellesa i la bondat es poden expressar de moltes maneres i totes són bones i boniques.

Però no tots servim per a tot.

Veus els píxels de la pantalla d'aquest mòbil amb què està gravant la conversa?

No els veig, però sé que hi són.

Cap píxel no es creu que és millor que l'altre, però això tots treballen junts i tant els fa el color o el lloc o l'origen. Cada cop que fa servir el mòbil, demostra que la jerarquia no fa funcionar les coses, sinó que se serveix del funcionament.

Al mòbil hi ha xips que manen.

No manen: tenen una altra funció. Hi ha els que saben fer unes coses més bé i d'altres en fan unes altres, però això no fa ningú ni millor ni pitjor. Una infermera no és ni millor ni pitjor que un cirurgià. Però una bona infermera és millor que un mal cirurgià.

LLUÍS AMIGUÉ

**La pobresa
amenança
1 de cada 4
infants
del nostre país**

Junta de Comerç, 16 | 08001 Barcelona | Tel. 93 317 00 13 - Fax 93 301 16 06 | info@casaldelsinfants.org

www.casaldelsinfants.org Transferència o ingrés a: “La Caixa” 2100-3001-62-2500027076 / Catalunya Caixa 2013-0087-16-0200448775

**El teu
compromís
és la seva
oportunitat**

Casal dels Infants
acció social als barris